

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVI

1979

МАРТ

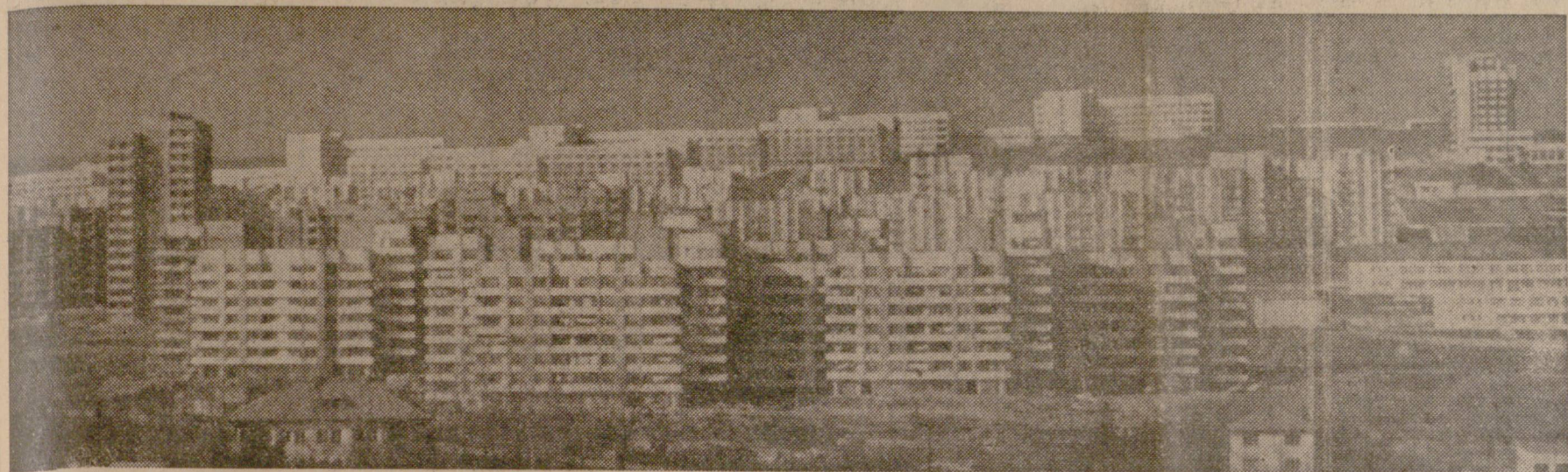
10

Събота

Вестникът е основан
април 1943 година

Брой 30 (4173)

Цена 2 стотинки

Квартал „Трифун“ във Велико Търново е един от най-сполучливите архитектурни жилищни ансамбли в страната. Той се изгради предимно през мандата 1976—1978 година. Снимка Иван РУСКОВ

С достойно изпълнени задачи — към пълна изборна победа!

Открита е масовата предизборна кампания • Тържествено събрание във Велико Търново

С висока политическа и трудова активност участват в предизборната подготовка трудещите се в окръга. Още на събранията и срещите за издигане на кандидатурите се поведе открит диалог за конкретния принос и отговорност на колективите и всички граждани в постигнатите успехи от народните съвети през изтеклия мандат, за приноса и отговорността на всички ни в осъществяване на решенията на XI партиен конгрес и Националната парламентарна конференция.

Вчера след обед в салона на ДМТ „Константин Кисимов“ във Велико Търново се състоя тържествено предизборно събрание, организирано от Окръжния и общинския комитет на БКП, Окръжния и общинския народен съвет, Окръжното и общинското ръководство на БЗНС Окръжния и общинския комитет на Отечествения фронт и Окръжния и общинския комитет на ДКМС. Възхвалено слово за значението на предстоящите избори, на успехите на трудещите се в окръга и предстоящите задачи произнесе първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, кандидат за окръжен съвет в 15-ти избирателен район — Велико Търново.

В условията на народна власт, подчерта ораторът, борбата са ярка изява на социалистическия демократизъм, израз на монолитното народно-политическо единство на нашия народ около ленинската априлска линия и политиката на Българската комунистическа партия. Важна особеност на предстоящите избори е, че с тяхното провеждане ще се утвърди напълно новото местно административно-териториално устройство. Новите общини са приносна нова форма на местно самоуправление, което създава обективни условия за комплексно решаване на всички икономически, социални и културни задачи в съответствие с единната държавна политика. Новите общини по своята същност са обособяващи като общинско самоуправление. С тях се прави решителна крачка към създаване на условия за постепенно намаляване на съществени различия между село и селото. Създадена е териториална на селищна система, новата община отличава съществено от старата. Тя има не са по-голяма територия, но по-големи правомощия и по-голям интерес за осъществяване на интеграционните процеси, комплексно да използва

по-пълно материалните, природните и човешките ресурси за задоволяване потребностите на народа.

Нов момент в предстоящите избори е кметският институт. Изборът на кметове пряко от народа е нова ярка проява на по-нататъшното развитие на демократизма в нашето държавно устройство. В предстоящите избори гражданите ще кажат своята дума не само за предложените кандидати, но и за онова, което е извършено и което предстои да се осъществи.

Съвсем законна гордост можем да отчетем, че годините от предишните избори до сега са благодатни. Осъществявайки решенията на XI конгрес на БКП, нашият народ направи нова голяма крачка в изграждането на материално-техническата база на социалистическото общество. Са

На 25 март т. г. в окръга ще бъдат избрани 150 окръжни и 1155 общински съветници, 156 кметове и 926 съветници в кметствата.

Сега за по-малко от два месеца в окръга се произвежда толкова промишлена продукция, колкото през цялата 1960 година.

През изминалите три години на седмата петилетка в окръга е произведена надпланова промишлена продукция за 36 милиона лева, а селскостопанска — за 4 милиона лева.

мо за изтеклата 1978 година на националният доход на страната нарасна с 6 на сто и при това е особено важно, че целият прираст е резултат на повишената производителност на труда. Произведената продукция се увеличава с 7 на сто, обемът на селскостопанската продукция се увеличи с 5 на сто. Успешно се изпълнява програмата за повишаване на жизненото равнище на народа.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП под робно говори за приноса на трудещите се от нашия окръг. През 1978 година на окръгът вече надхвърля един милиард лева обща промишлена продукция. За по-малко от два месеца се произвежда продукция равна на целогодишното производство на 1960 година. Съществени резултати се постигнаха в строителството. Добри резултати имат колективите от транспорта, съобщенията, търговията и услугите. Повишава се жизненото равнище до сега са извършени и предвидени повече от 7600 жилища, или общо разполага с три големи жилища за цял град от тях

па на град Свищов! В детските заведения са осигурени места за 844 на сто от децата на предучилищна възраст.

Резултатна беше нашата работа, продължи другият Василев, и по благодатното и хигиенизирано пространство на населените места. През 1977 година Велико-търновски окръг беше обявен за национален първенец и стана носител на преходното червено знаме на Министърския съвет.

Подобри се медицинското обслужване на трудещите се. Открити бяха нови здравни заведения: районна болница в Свищов, градска поликлиника в Лясковец, здравна служба в Джулюница и други.

Не са малко и постигнатите успехи в областта на просветата, културата, художествено-творческата дей-

ство, на помощните стопанства на предприятията и организациите за все по-пълно задоволяване потребностите на населението от хранителни продукти и на промишлеността от суровини. В тази връзка другият Василев говори за значението на последния пленум на ЦК на БКП, който с пределна яснота посочи пътищата за повсеместната интензификация и приваждането на селското стопанство върху резултат за висока ефективност и високо качество, за ролята и мястото на бъдещия окръжен аграрен съюз.

Двегодишният план поставя отговорни задачи пред строителите, работниците от транспорта и съобщенията, от търговията и услугите.

Дошло е времето да заработим така, че да получим всичко, което може да ни дадат обективните предпоставки. Дошло е времето всеки да носи отговорност за общия резултат от дейността на бригадата, цеха, предприятието, комплекса, да не си отговорност за утрешния ден на Родина. Нужна е упорита работа за преодоляване на административния подход и последователност в прилагането на икономическите принципи и методи на стопанско ръководство.

Да произведем повече блага и повече радост за човека — това е висшата цел на политиката на Партията. Това е главното съдържание на изборната платформа, в името на която българските граждани ще гласуват за кандидатите на Отечествения фронт.

В словото си другият Василев спира вниманието на присъстващите на ролята и мястото на Велико Търново като център на най-голямата селищна система и като твърдина на българщината, на задачите във връзка с чествуване 1300-годишнината на българската държава.

В предстоящите избори трудещите се ще гласуват за миролюбивата външна политика на Народна република България, за по-нататъшното всеотдайно сближаване с народите на Съвета на съюз и останалите социалистически страни, за разцвет на вечната и нерушимата българо-съветска дружба — изтъкна ораторът. Той подробно анализира някои основни моменти от съвременната международна обстановка и разкри подбудителна и същността на вероломната агресия на китайската върхушка в Социалистическа република Виетнам.

На събранието се изказаха кандидатите за съветници

Михайл Николов, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, Пенка Хъртова, работничка в Завода за едлвигатели, както и Райчо Раев, кандидат-член на ЦК на ДКМС, секретар на комсомолското дружество в СМК — Жилищно строителство.

С пълно единодушие бе приета протестна телеграма, в която се осъжда агресията на маоистката върхушка над мирния виетнамски народ.

Събранието завърши с концертна програма.

Иван КОЛЕВ

Съветски писател във Велико Търново

От няколко дни гост на Съюза на българските писатели е съветският белетрист Лазар Викторович Карелин, секретар на Московската писателска организация.

Вчера той има среща с ръководството на дружеството на писателите във Велико Търново и ще остане в старопредставителния град до понеделник във връзка с книгата, която пише за България.

Изкуството — по-близо до живота

Програмата на Окръжния съвет за култура — в действие • Срещите на художествени състави и на дейци на културата с трудовите хора — срещи от взаимна полза

Една интересна инициатива на Окръжния съвет за култура през този есенно-зимен сезон огря много читалищни салони и селата с нова ярка светлина. По специална програма на съвета, към която проявяват интерес и други окръзи в страната, във връзка с Постановлението на Министерския съвет за стабилизиране на работната ръка в селското стопанство, Писмото на другаря Тодор Живков до ЦК на ДКМС и за реализиране на окръжната програма за естетическото възпитание на трудещите се в над 100 села са организирани досега над 400 културни мероприятия. В тях участват професионални и самодейни колективи, изтъкнати творци на изкуството от столицата и окръга, членове на творчески съюзи от Велико Търново.

Първоначалният скептицизъм, с който някои се отнасяха, бе разсеян още с първите прояви. Трудните хора проявиха и продължават да проявяват жив интерес към концертите на нашите изтъкнати състави, към двете концертни програми на актьорите от Драматично-музикалния театър „К. Кисимов“.

Особено активни в изнесането на концерти са ансамбъл „Сидер войвода“, детско-юношеският ансамбъл „Гусларче“ — Горна Оряховица, детско-юношеският ансамбъл „Българче“ и ансамбълът за народни песни и танци при читалище „Искра“ — Велико Търново, естрадният оркестър „Дянтър“ при Профсъюзния дом на културата във Велико Търново, студентските състави при ВФСИ в Свищов и други. Техните концерти се превръщат в празници за трудовите хора от окръга.

При голям интерес преминават срещите с изтъкнати творци на нашето изкуство. Затрогнат з. а. Петър Слабаков сподели радостта си от срещите си със самодейците от Морава, Овча могила, Поликраище, с обикновените трудови хора от тези села.

Н. а. Иван Кондов бе изненадан от разговорите в Сухиндол и Павликени, които според него са били на много високо професионално равнище. Подобни мисли за срещите си с обикновените хора от народа изразиха писателите Антон Дончев и Салис Таджер и младият композитор и пианист Виктор Чучков.

Човек трябва да присъствува на тия културни празници по селата, за да почувства непосредствено интереса и жаждата на хората от село за досег с изкуството. Нищо студентите зими вечери, нито притегателната сила на телевизора могат да ги заляжат в домовете им. Наред с учениците и младите, в читалищните салони идват и най-възрастните, които дълго носят в душата си преживяните приятни часове. А веројатно и надеждата, че не са забравени.

За това говореха срещите в селата Полски Сеновец, Павел, Добри дял, където са лоните бяха препълнени от

хора, доведени тук единствено от интерес към гостите, към тяхното изкуство. При събстващите задаваха въпроси, интересуваха се от съвременните проблеми на литературата, слушаха и възприемаха с такава разбиране, на които би завидяла професионална публика.

Благодарение на добрата организаторска работа на ръководителите на селото, обсъждането на книгата на Виктория Генова „За майчината мъка гроб няма“ в Добри дял мина на много високо равнище, предизвика сериозен разговор.

Благодарствените писма на жителите на Беброво, Илаков рът, Буиновици към гостувалите в селата им културни бригади най-добре го vorят, че труженниците имат нужда от духовна храна, особено в по-малките селища.

Но срещите могат да изпълнят предварително поставените си задачи само ако бъдат организирани добре и ако гостите успеят да завинтригуват слушателите си със своето изкуство. Може би за тази цел е необходимо, когато гостуват видни киноактьори, да се правят техни кинопортрети. Те ще дадат възможност на зрителите да си припомнят гледаното през днешната година, което ще породят разговор.

Инициативата на Окръжния съвет за култура срещата пълната подкрепа на всички творчески съюзи. На отпразнените поканени за гостуване в окръга видни представители на нашето изкуство се отзовават с готовност и в повечето случаи се завръщат доволни в София.

За сериозно отношение към тази инициатива говори и помощта, която АПК в Павликени, Стражица и Горна Оряховица оказва като предоставя средства за закупване на експониране на картините на гостуващите в селата художници. Тези равнини ще се използват и в бъдеще при организиране на други изложби.

Културните празници в селата показват, че те са нужни на хората, че жажда за на българина за знания, за духовно обогатяване и неговата вътрешна потребност.

А срещите на представителите на нашето изкуство с трудовите хора, с тия, за които то е предназначено, са от взаимна полза. Те са едно своеобразно „свервяване на часовниците“ и избор на възхищение за творците. Партиейните директиви се превръщат в дела.

Христо МЕДНИКАРОВ

Напрегната и резултатна археологическа година

Принос за по-пълно изясняване на градоустройствените проблеми на средновековната столица Търновград • Повече от 30 ръкописи и публикации от проучванията • Пред 1300-годишнината на българската държава про амата става още по отговорна

Работата на Филиала на Археологическия институт при БАН във Велико Търново през 1978 година бе организирана съобразно планираните научни задачи в програмата на Българската академия на науките и решението на Общонародния комитет за развитие на Велико Търново като исторически, културен и туристически център.

През годината колективът на филиала организира теоретична археологическа работа на 14 обекта. Усилията бяха насочени главно към разширяване на терените за проучване на Царевец. Там се работи на 12 обекта, от които 9 заемат северозападния склон и 3 южния сектор към третата порта. Наред с този главен комплексен обект продължи със засилващ темп работата и на обектите ма настирски комплекс „Велика лава“ и Килифаревски манастир. Разкопките започнаха в началото на април и продължиха до ноември

включително. Върховото на товаране беше през юли, август и септември, когато на терена работиха 400 души — работници, строителни войници, бригадieri.

Какви са резултатите? Край Лобната скала се установиха културни напластявания до 2,10—2,60 м от тракийската, ранновизантийската, средновековната и турската епоха. Разкрити бяха две големи ранновизантийски сгради, пет средновековни жилища, над 20 м от трасето на източната крепостна стена, некропол с 23 гроба от Средновековието. Освен това бяха придобити много материали — керамика, фрагменти и съдове с надписи и знаци, пръстени, битови предмети, оръдия на труда, въоръжение, монети. Интересна находка е един оловен печат.

В участъка западно от участъка бяха изчерпани културните напластявания от ранновизантийската и средновековната българска епоха и

придобити монети, предмети от метал, кост и глина. Между крепостната стена и средновековната улица бяха разкрити шест средновековни и една ранновизантийска сграда, накити (пръстени, позлатени и посребрени обекти), графит с името на Константин Асен, монограми на Михаил Шишман и Иван Асисандър, стрели и фрагменти рани глинене съдове.

Интересни са резултатите от проучването на средновековната улица, където се откриха два периода с останки творчески съюзи. На от Намериха се материали, свързани с тракийския културен пласт (семяна, оброчни мраморна плочка с изображение на Тракийския конник и останки от землянки). Освен това бяха открити останки от ранновизантийска архитектура и находки от XIII—XIV век.

На терените в южния край

Книга за съкровено съпреживяване

Поредицата „В страната на съветите“ се обогати с още една книга — „Градина на слънцето“ от младия белетрист Стефан Ланджев, посветена на Узбекистан. През досега излезлите, и чрез нея, се натъкваме на разнообразните форми в тълкуването и реализацията на идеята, в търсенето на самостойтелни пътища от всеки автор за постигането ѝ. Така с конкретните си прояви и с общия си дух поредицата показва стремеж не към географско-описателно, а към емоционално съпричастност, към личната раздвиженост на повествованието и характеристиките, към духовните измерения на промените в СССР. Елементите на пътеписа, на разказаната случка или среща, се преплитат с личните отклонения, с директно поднесените авторски размисли. И всичко това е отътило в една свободна композиция, обусловена от основните теми — житейски ядра, около които се развърта разказът. Такъв е характерът и на „Градина на слънцето“ от Стефан Ланджев.

Спомням си случайна среща от преди две години. Тогава той — с възбудено, изненади, шокиращи с екзотичността си легенди и предания, срещи с какви ли не хора, с паметници на миналото, с такава древна култура — и всичко това върхлетяло съзнанието на автора през броените дни на кратко пътуване — Ст. Ланджев ще пресъздаде и постигне картината на чистата вената си цел. Запознавайки се с „Градина на слънцето“, виждам със задоволство, че е успял.

„Средна Азия — земя на кръстопът. Обновена земя... Това е обществено-политическата, а и съкровено осъзната гледна точка, от която Ст. Ланджев тръгва — към всяка случка, среща, човек, казва, цифрови показатели, към всичко видяно в Узбекистан, търсейки мястото им в „Градина на слънцето“.

„Памукът“, „плодът“, „му ми“, „чай“, „Ташкент, Самарканд, Бухара, Фергана, Гладната степ...“ — ето ги двете линии, по които се движат авторската мисъл, неговият интерес и усилия да пресъздаде цялостния облик на тази екзотична страна, на този екзотично живеещ народ.

Чрез една надниква в битата, всекидневия и душевността на узбека, откроявайки самотността и човечността му, характерологичната му същност и неизкореними традиции, вътрешното му богатство, чрез другата — виждате измерения и мащабност на промените, на новото. За да наложи внушение то за тяхната неотделимост. Когато белетристът уж леко и непринудено, с нотки на самоирония и самоувереност, започне: „Узбекът е хем любезен, хем любознателен. Ще те поздрави от няколко раз

Стефан Ланджев — „Градина на слънцето“, изд. „Народна младеж“ — 1978 г.

Иван РАДЕВ

Само традиции не стигат

Случайно ли е, че винаги в центъра на нашите селища се издигат ляталните сгради? Едва ли, защото те от памтивека са били притегателна сила за хората. Не пръв изключение е читалище „Развитие“ в Златарица, построено през 1927 година. Но колко по-далечна е годината на зародишната се организирана читалищна дейност — 1885 година. Много би могло да се разкаже за културни прояви и в първите години след Освобождението, и по време на фашисткия режим, защото винаги този институт е обединявал будната, прогресивна мисъл.

В годините след деветосептемврийската победа читалище „Развитие“ продължи да обогатява и разширява обсега на своята дейност. Сградата, след направената и реконструкция, предлага приятна обстановка за тези, които посещават кинозалона, театралните представления, библиотеката.

Сега пред общинския съвет за култура в Златарица стоят важни задачи за решаване. Той контролира дейността на театралния ансамбъл, градския симфоничен хор, танцовите състави на завод „23 септември“, основното училище „Кирил и Методий“, вокално-инструменталния състав, библиотеките, кинообслужването, цялата културна дейност на територията на селищната система.

СЪЗДАДЕНИТЕ ТРАДИЦИИ ОТ ЗЛАТАРИЦА ВЪВ ВРЪЗКА С ТЕАТРАЛНАТА САМОДЕЙНОСТ СЕ ПОДДЪРЖАТ.

А колко трудно е „правилно“ художествено самодейност знаят най-добре Иван Намукович, Христо Андреев и други дейци на този фронт. Условията има, има и интелегентия, но само това дали стига, дали трябва и малко „божа искра“. И въпреки трудностите, репетициите стават, представления и концерти се излизат. Трябва да се признае обаче, че тази година новата театрална постановка закъсня много...

Библиотеката в Златарица се разшири, обнови и с помощта, оказвана от Окръжния съвет за култура, тя започна да отговаря на съвременните изисквания.

Но ако дейността в централното селище е сравнително добра, поставена на здрави основи, за останалите селища в общината не може да се каже същото. Повечето от тях разполагат с хубави читалищни сгради, но дали те винаги

се използват? Куриозен е случаят в с. Росно. Малко е наистина селцето. Още по-малко са жителите му — възрастни хора. Те също имат желание да се порадват на посещение на гостуващи групи и състави, да прочетат интересна книга. Но

СПРЕТНАТИЯТ ЧИТАЛИЩЕН САЛОН С ХУБАВА СЦЕНА Е ПРЕВЪРНАТ В СКЛАД.

Няма що, „сполучливо“ разрешение. На посещени са оставили да ползват празните класни стаи в училището. А защо да не е обратното? Необходимо ли е склади да бъде непременно сцената и завеса? Тук е имало и библиотеката. Но книгите са пръснати, защото за тях не отговаря като че ли никой. И основателно задаваме въпроса — дали наистина е толкова трудно да се намери един човек, който да се грижи за тях. Защото хората, които обичат книгата, не са се свършили! Горско Ново село е богато на културни традиции, но не може да се похвали с

В Златарицката община е направено много за пълно то задоволяване на културните интереси на трудещите се, но то е все още недостатъчно. Общинският съвет за култура има пред себе си широко поле за работа.

МАЛКО СА ОРГАНИЗИРАНИТЕ КУЛТУРНИ ПРОЯВИ.

в почти всички селища. Како то сериозен аргумент читалищните дейци изтъкват те левизията. Това е и вярно, и не. Наистина, „свършиците“ е сериозен. И все пак, ако гостуващите състави отговарят на интересите на зрителите, ако е създадена добра организация, ако се подготвят старателно различни чествувания, а през тази година поводите за това са твърде много, бихме могли да угасим „светелото око“ за час-два и да напуснем домашния уют.

Мария МИНКОВА

Из Окръжната художествена изложба

Път

Недка ДИМИТРОВА

Вести от пионерските дружини

Ние, пионерите от III „а“ клас при училище „Кирил и Методий“ във Велико Търново, както и всички деца в нашата социалистическа родина, не познаваме войната, но посрещаме с негодувание вестта за вероломното нахлуване на Китай във Виетнам. Ние не искаме война. Ние, най-младите жители на планетата, искаме мир, за да има простор на мечтите ни. За да светне слънцето, което рисува ръцете ни, над цялата аселе на. Ние сме уверени, че на неистовият ще претърпи позорно поражение. Над Виетнам ще възтържествува мирът.

Борислав ГЕОРГИЕВ
Заварко СТОЯНОВ

По случай Международната година на детето в основното училище „Кирил и Методий“ в Златарица се предвиждат интересни инициативи. Една от тях беше общодружинният сбор на тема „Детство мое“. Преди това от всички отряди се излъчиха най-добрите рецитатори. Бяха раздадени и награди. От участниците от първи до трети клас на първо място е Светлана Ботанкова, а от четвърти до осми клас — Стефка Палева.

Мария ДИМИТРОВА

вети септември“ в Полски Тръмбеш организирахме празници, посветени на децата-герои по света. Уредихме витрина с фотоси. По училищната радиорубрика презвуча няколко пъти рубриката „Децата-герои“, в която разказвахме за живота и делата на нашия юрстиници, извършили подвизи. Имаше въздушна среща с Никола Кутин, съученик на Васил и Сава Кокарешкови, който разказа спомени за двамата братя-герои. Изпратена бе телеграма до Националния комитет за защита на мира.

Кръстинка ДИМИТРОВА
дружинен ръководител

Танцват млади работници

Гордостта на художествена самодейност в КЗ „Ре публика“ в Свищов е танцовият ансамбъл с ръководител Никола Густинев, пожелал 30 години от живота си на танцовото изкуство. Съставът от 20 души, млади производственици, е усвоил за кратко време богат репертоар. Със своя програма самодейните ще гостуват на сродните консервни предприятия от окръга.

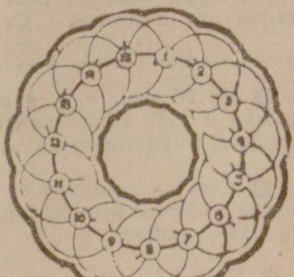
Николай МИЛЧЕВ

Фотостудия в Бяла черква

За по-пълното задоволяване на нуждите на граждани те от фотослужби неотдавна в центъра на Бяла черква разтвори врати модерно оборудвана фотостудия, която е клон на районното фотографско предприятие във Велико Търново. Интересът на хората към тези услуги, свързани с естетическия вкус, е голям. За това говори и фактът, че от откриването му досега са направени над 300 поръчки за снимки и портрети в различна големина. В скоро време ще бъдат изпозвани и поръчки за цветна фотография.

Петър ИВАНОВ

КРЪГОСЛОВИЦА

ПО ПОСОКА НА ЧАСОВНИКОВАТА СТРЕЛКА: 1. Място

Справочник на читателя

КИНО
От понеделник до неделя акто кинелото на читалището на окръг. Се проектира: **ВЕЛИКО ТЪРНОВО:** „Полтава“ — тел. 2-05-42, голяма зала; „Фаталната заплата“ — 10, 14, 16, 18 и 20 часа; малка зала, студент филм, „Селска история“ — 15 и 19.30 часа; детски филми — 17.30 часа, а в събота и неделя „Лобовият живот на Бухарин Траконики“ — 10, 13.30, 15.30, 18 и 20 часа; „Девети септември“ — тел. 2-00-84, „Жълтата кърпа“ — 13.30 и 20 часа; „Политика на оръжието“ — 10, 13.30 и 18 часа; квартал „Чокалоци“ — „Актюри и дига“ — „Юстина“.
ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Кръво смънец“, „Автоматка“, „Старта пушка“, квартал „Калинин“ — „Сватове ще пратим по-късно“, „С любов и нежност“, „По далечни брегове“, „Професионално кино „Харламов Стоянов“ — „Момиченце, искаш ли да те снимам във филм“, „Сбогом, по линия“.
СВИЩОВ: „Азекс“ — „Узар със стъкло“, „Мигове в кибрите на кутрия“.
ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Скок от покрива“, „Пророкът“, „Звонът и трансляцията“.
ЛЯСКОВЦЕ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Училищен валеж“, „Сбогом, полицай“, „Полицайката бег-вистува“.
ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-85, „Освобождението на Прага“, „Обича на майката“, „Зона на особено внимание“.
ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Скок в Петков“ — тел. 22-27, „Лопци на негрини“, „Каскадори“, „СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 24-42, „Насрещно движение“, „Двама мъже в града“, „Непоспешно посещение“, „СУХИНОДЪЛ: „Трезвост“ — тел. 29-04, „Бяла трева“, „Лудите на стадиона“, „Нямото до сие“.
КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“, „Рождение“, „Юстина“, „Понисската върху грахово зърно“.
ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“ — „Топан“, „Има едно време един полицай“, „Убит при изпъване“.
ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Москва“ — „Ден за моят любов“, „Кръстоносци“, „Прах под слънцето“.
ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Понянов“ — „Искам да стана министър“, „Смърт, моят приятел“, „Умирай само в краен случай“.
БЯЛА ЧЕРКВА: „Труа“ — тел. 672, „Хоп, и пред нас е маймуна“, „Любов и омраза“, „Синият орел“.

ТЕАТЪР
Драматично-музикалният театър „Константин Кисимов“ ще представи: „Бялът и семете козлата“ — утре в Джузюлини; „Конарство и любов“ — днес и утре в Свищов; „Хубавата Елена“ — сряда и четвъртък в Трявна.

ФУТБОЛ
СЕВЕРНА „Б“ РГФ
Етър — Кърпачев, Светкавица — Септ. слава, Батева — Веч вой, Янтра — Волон, Чавдар — Червено знаме, ЖСК-Спартак — Лъгосец, Дунав — Раковски, Добруджа — Гигант, Локомотив — Бани, Бенковски — Академик.
ЗОНА „ЯНТРА“
Държавен захарен комбинат — Черномонец Ботев (Лук) — Левски (Ом), Локомотив (Др) — Бенковски (Тр), Ангел Кънчев — Бенковски (Рак), Бенковски (Бяла) — Бъдеще, Вичър — Локомотив (Рс), Филип Тотю — Левски (Стр), Ботев (Делб.) — Левски (Ласк).

Снимка за спомен

— РАЗКАЗ —

В къщата на Мария Григорова цареше уют. В росваха стаята, тупаха черги, одеала, и старовременни гютери. По масичките и бюфетите в гостната се появи ха тинки данделени покривачи, а във вазите пряхнаха топчести селски гергери и навсякъде замириса ченесен и на слава. Мария се посеще из стаята с дълга метла и парцал в ръка и безжалостно търкаше и лъскаше всяко нещо. И пола дъше на пътя. Чакаха го стенка.

Най-после в събота свършиха. Мъжът ѝ отиде да посреще гостенката на гаража, а Мария напала банята и се изкъпа. Дълго се чува каква да облече. На коя извади тъмносинята вълнена рокля, с която го леше в училището по празник. Погледна без желание към огледалото и приседна. Какво да се гледа, изморе не беше. Дав дни се върти на къщата — да прибере и нарежда. Толкова хора са, ама от никого помощ.

Хайде, мъжа ѝ го остави — зоотехник е, четири села му влизат в района. Сутрин излиза пръв, вечер последен се връща, ако не се случат да ношува някъде по фермите. Синът, то се знае, след работа не го търси — ще се зачине с приятелите да играят карти или гасе заваре да човърка под колата. Ами снахата — да не би в магазина да се скъсва от работа! Научиха се — мама всичко може, нали уж е по-свободна. Е, не се оплаква, ама тежи ѝ вече.

Още някоя друга годинка и ще направи петдесетте. Ту глава ѝ се заболва, ту една тежест ѝ я налегне — ей тъй, от нищо.

Тя въздъхна, нахлузи с пъшкане роклята — отсечяла ѝ е вече и тръгна към кухнята. Няма за кога да се

протяга, сестра ѝ пристига тая вечер. Толкова време не са се виждали.

Докато се въртеше около тенджерите, Мария се опитва да си представи. Каква ли е станала? Почти на една година са Мария беше починала вече да учителствувала, когато сестра ѝ още следваше в Университета.

Ожени се там за тия Парлапанов, адвокат, и остана в София. Парлапанов беше за човек — като почит на, остави пари, голям апартамент, вила.

— Излез, да видиш кой съм ти довел! — на чота та се появи ухилан мъжът ѝ. Мария плесна с ръце, аз хвърли престилката и се върна в гостната. Прегърнаха се, разцелуваха се, за

подсмърчаха...

Най-после седнаха на масата всички — синът, снахата, а между Мария и мъжа ѝ сложиха гостенката. Чак сега Мария успя да я огледа. „Че това сестра ѝ ли е? — удиви се тя. Тая хубава жена, дето изглежда почти връстница на снахата ѝ Е, гримирана е и косата ѝ е почернела, но все пак. И как е облечена са мо! Не, повече от трийсет и пет не можеш да си аде!“

Виж ти, каква работна!“ — Мария се облегна назад и крадешком погледна своите. Мъжете зяпаху с открито възхищение гостенката, а снахата просто ѝ изяждаше с очи.

— Пътувам във влака — разправя през това време гостенката, — а там като се лепна един за мене. Простоят ужас! Казвам му — мом

ко, че аз мога да ви бъда майка. Пък той — ще убия тогава баща си...“

Гостенката се смея ситно, ситно, а Мариният мъж на лива още вино в чашите и диволито смига:

— Така е, хубава жена род няма. Добре, че не съм по-млад, че току аз съм ми разбили семейното шастие. Както беше казал някой, да пием за красивите жени!

Мария също пише за красивите жени и се чуди: „Гледай го ти, моя зоотехник! Той можел да прави и комплименти“. Изведнъж и до мъчнява. Тя става и отива в кухнята. На връщане донася нови мезета и още вино.

А около масата сестра ѝ вече е наизвадила няколко писма и снимки и ги показва:

— Това е Николайчо. А това е жена му. Много са добре там, скоро получих пак писмо. Имат къща на Ринга — това е аристократическия квартал на Виена. Маре, ти нали знаеш, че Ни

колайчо живее в Австрия? Мария взема снимките. Ни колайчо е синът на сестра ѝ. Виждала го е съвсем малък и почти не го помни. Тя гледа снимките: Николайчо пред някаква старинна къща, Николайчо в голма черна кола, Николайчо с жена си. Ама той ухилан мъж жага съвсем не ѝ прилича на Николайчо.

— А какво работи той там? — любопитствува снахата.

— О, много е добре! Има десет таксата из цяла Виена. Там нали има много туристи. Прави ми рундфарт — обиколка по нашето изза бележителните места.

— Добре се е наредил — отбелязва снахата, — и толкова бързо.

— Ами да! — доволно казва гостенката, — Николайчо е много способен. Знае и езика. Пък и твърд му е заможен човек. Кани ме на гости. Ела, вижда, да ти покажа живот. Е, аз и тук не съм зле. Човек, като има пари, никде не е зле.

На другите вече им ста

ва никак неудобно от толкова много благополучие, за това зоотехникът предиди во хваща чашата:

— Да са ни живи и здрави денцата! И по-често да се срещаме, Абе, имам аз една идея — сеща се той. — Да вземем утре да отидем при фотографа всичките. Кой знае кога ще се видим пак! По една снимка да ни останат за спомен поне...

През нощта Мария дълго се върти. Не се беше замисляла досега за живота си. Че оставаше ли ѝ време? Е, живееше като другите, ходеше на работа, гледаше си къщата и домохозяйството. Уважаваша я хората. Каквиречи, цялото село ѝ е имало през ръцете в училището. Като беше по-млада, по вечеринки ходеше с мъжа си, писки представяха с нещата в читалището. Сега, ако ѝ останеше време, повече с винуците се занимаваше. Уж малки, пък все някоя пакост ще направят — я букоя бурма ще глътнат, я бу дилника ще разглобят. Така е с децата — грижи

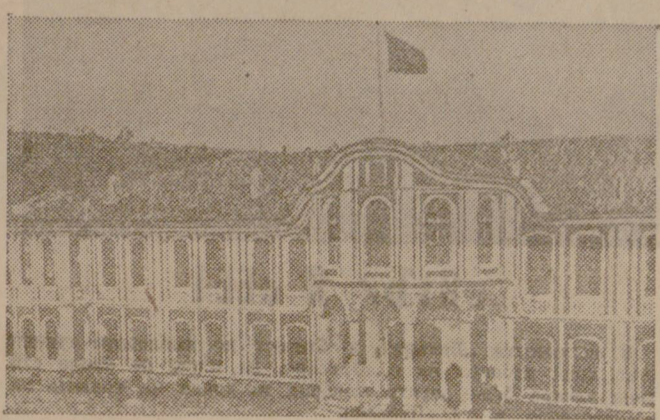
УЧАСТИЕТО НА ТЪРНОВЧАНИ В УЧРЕДИТЕЛНОТО СЪБРАНИЕ

Работата на Учредителното събрание продължава по-вече от два месеца. Прозе-дени са 27 заседания, на които са разглеждани много въпроси, представляващи интереси и сега — цял век след това събитие. Какви са били замисълът на Временното руско управление за образуването на младата държава, социалният състав на учредителите, различните тенденции в борбата против неправдите на Берлинския трактат, грижата за целокупната българска нация, раздвоеността на „млади“ и „стари“, стремежът на учредителите да проявят зрелост и самостоятелност, желанието им да приемат конституция, чрез която да създадат от България „една градина или Белгия на Балканския полуостров“.

Интерес представлява административно-правното устройство на Княжеството, мястото на Търново в това отношение и участието на търновчани в Учредителното събрание.

След Берлинския договор по-голямата част от българския княз оставя под робство и само Княжеството по-лучава право на относително свободен живот, като всава на султана. Територията му е разделена на 5 срани и големи административни единици — губернии: Софийска, Видинска, Търновска, Русчукска и Варненска. Всяка губерния се състои от 6 до 7 окръга, общо 32 за цялото Княжество.

Търновската губерния е разделена на 6 окръга: Търновски, Габровски, Севлиеви, Ловчански, Еленски и Османпазарски. Тя е най-голямата в Княжеството, предствена в Учредителното събрание с 18 депутати по избор. Най-големият от окръзите са Търновски и Ловчански. Свишховски окръг е към Русчукската губерния. В губернията имало губернски съвети, ръководени от губернатора и губернски съдилища. В окръзите действували окръжни съдилища, окръжни народни съвети и градски народни съвети в градовете, където е местонахождение

то на окръзите.

Съгласно правилата, утвърдени от императорския руски комисар княз Дондуков-Корсаков, в Учредителното събрание участвуват четири категории депутати: по първо на заемана длъжност 118; по един представител на Рилския манастир, Олеско от българско настоятелство и Виенското благотворително общество „Напредък“, 21 назначени от императорския комисар и 89 избрани от народа „по един на 10 000 мъжко население“. Общият брой на депутатите е 231.

Това съотношение е спазено и за Търновската губерния. По право на заемана длъжност са определени 19 депутати: председателят на губернията съд Никола Михайловски, 6 председатели на окръжните съдилища, от които Иван Касалов на търновския и Петко Бакалов на еленския, 6 председатели на окръжните народни съвети: Цаню Пенчев на Търновския и Никифор Попконстантинов на Еленския. Същото число участвуват и като председатели на градските народни съвети. Търновският градски народен съвет се представлява от Георги Иванов, известен общественик и читалищен деец, и Еленския — от Иван Икономов.

Между назначените от императорския руски комисар трима депутати са от Търновския край: Петко Славейков от Търново, д-р Димитър Молдов от Елена и Андрей Манолов, член на търновския губернский съд.

новския губернский съд.

От Търновската губерния са избрани 18 депутати, разпределени в шестте окръга съобразно броя на населението. От Търновския 5, Габровския 2, Севлиеви 3, Ловчанския 5, Еленския 2 и Османпазарския 1. Търновски депутати били: х. Стоян х. Папов, Илия Костов, Петър Генчев, Петко Горбанов и д-р Стат Антонов. Еленски депутати — Йордан Бакалов и Илия Бобчев. Най-активни са Петко Славейков, Никола Михайловски, Петко Горбанов и д-р Молдов, Петко Горбанов е избран за секретар, а Никола Михайловски за квестор на събранията. Славейков взема многократно думата в 17 заседания, Михайловски — в 11, Горбанов — в 9 и д-р Молдов — в 3. С тази си дейност те особено се открояват между 40-те търновски депутати в събранията. Дневниците на Учредителното събрание показват тяхното активно участие в изработването на първата българска конституция. Макар и раздвоени, застанали на различни позиции като либерали и консерватори, те допринасят значително за решаване основните въпроси, свързани с конституционното устройство на Княжеството.

Участието на търновчани в Учредителното събрание по-казва още една важна сграна от тяхната народополезна дейност.

Горазд ЧОЛАКОВ

Напрегната и резултатна археологическа година

● От 1 стр.

на северозападния склон вече се съсредоточиха усилията и там се работи на пет обекта. Установиха се културни напластявания от тракийска, ранновизантийска, средновековнобългарска и турската епоха. Тъй като през последната епоха в този район на хълма е имало активно строителство, архитектурата от по-ранните периоди е силно разрушена. Продължават, както и на вече проучените места, да се разкриват големи ранновизантийски сгради. Общо от средновековния български културен пласт са намерени значителни материали — основите на 11 сгради, монети, голямо количество керамика, кръст и част от икони, изработени от стъклит, много добре запазен печат от Роберт дьо Куртене.

Разкопките на хълма Царевец през 1978 г. имат определен принос за по-пълно изясняване на градоустройствени проблеми на най-важната в политическо отношение част на средновековната столица Търновград. Броят на средновековните жилищни сгради надминава 250. Допълват се и представите за българското градско жилище през тази епоха. Повече материали и конкретни данни се прибавиха към стратиграфията на хълма. Новопридобитите находки обогатяват паметниците на материалната култура на средновековната столица. Почти целият северозападен склон е вече проучен. Навлезе се в дълбочина на културното наслояване в западната част и южния склон. Обогатиха се знанията ни за социално-икономическия облик на Търновград, за гражданския и военния бит в старата столица.

На обекта манастирски комплекс „Велика лавра“ в квартал „Асенов“ бяха разкрити нови осем жилища на манастира, разположени североизточно от църквата „Св. Четирисвети мъченици“. Разкопани бяха от изток две сгради. Освен това в най-южния край на квартала беше разкрита напречна стена с две бойни кули. Тази стена се свързвала при реката с откритата миналия сезон крепостна стена, свързана между II и III порта с отбранителния пояс по скалния венец на Царевец.

Манастирските жилища по-мешения са долепени до крепостната стена покрай река Янтра, от която бяха разкрити повече от 80 м на дълбочина 3 метра. Интересно откритие представлява производственият комплекс за черни метали.

На Килифаревския манастир продължи работата около голямата базилика. Сега вече от нея бяха разкрити три сгради, свързани със

средновековни материали. Едната сграда е от късноантичната епоха и преизползвана през Средновековието. До югоизточната крепостна стена бяха разкрити други две сгради, отнасящи се към българското средновековие.

За теренната работа в заключение можем да под-чертаем, че са придобити над 3000 инвентаризирани находки. Те са различни по характер и предназначение и се отнасят към отделните исторически епохи и културни напластявания, установени на проучваните обекти. Предстои тяхната научна обработка в по-нататъшната ни работа.

Освен работата на терена, която за повечето сътрудници на Филала, както се отбеляза, бе двойно по-продуктивна от предвиденото в плана, през годината бяха написани и предадени за обсъждане пред секцията за средновековна археология ръкописи от проучванията и публикувани повече от 30 материали в научни списания и вестници. Успоредно с това някои от сътрудниците на Филала взеха участие в конференции, научни сесии и симпозиуми: националната научна конференция по случай 700 години от възстановяването на Ивайло, в интердисциплинарния симпозиум в Бургас, в международния симпозиум за Търновската художествена школа, в международния симпозиум Филипополски седмници III, в националната отчетна конференция по археология във Видин и прочее.

През 1979 година ще се работи в няколко направления. Ще продължат археологическите разкопки по западния склон и средновековната улица със задача изчерпване на културното наслояване. Ще започне работата на новите обекти по южния склон. В квартал „Асенов“ ще се разширят разкопките и проучванията на манастира „Велика лавра“ и „Нолния град“. Ще продължат с неотслабващ темп проучванията на Килифаревския манастир. В предстоящите археологически разкопки и проучвания ще се работи на 12 места, от които 10 на Царевец. За организацията на работата и на работната сила е подготвен план-график.

Втората важна задача ще бъде научната обработка на придобитите материали и подготовката на илюстративна част за публикация. Техническо-организационната работа за най-ефективното из-ползуване на вече малкото време до голямия юбилей на България — 1300-годишнината от основаването на българската държава, ще бъде също в центъра на вниманието на археолозите.

Н. С. К. И. Н. Атанас ПОПОВ
ръководителя на Филала на Археологическия институт при БАН във Велико Търново

ТЪРСИМ

ТЕЛЕФОНЕН И РАДИОТЕХНИК И АВТОМОНТЪОР.

Справка телефон 2-15-80.

3-1

Автокомбинат — Дирекция Велико Търново

търси да назначи

ПРИСЛУЖНИК-ЧИСТАЧ на постоянна длъжност и ПАЗАЧ НЕВЪОРЪЖЕНА ОХРАНА

Справка служба „Личен състав“.

2-1

Захарен комбинат — Горна Оряховица

има

вакантни места за МАЙСТОР-ГОТВАЧИ. Кандидатите да се явят в служба „Личен състав“ за постъпване веднага.

3-1

СМУ „Пътни стрежи“ — Велико Търново

търси да назначи

- МАШИНИСТИ на пътно-строителни машини — III — VI разред.
- ЗИДАРО-КОФРАЖИСТИ и ОБЩИ РАБОТНИЦИ (строители) за обекти Западен вход Велико Търново и Обществителна на „П. стрежи“ — Велико Търново.
- МОНТЪОРИ на пътно-строителни машини — за ремонтна работилница — Леденик.
- СТРУГАРИ за ремонтна работилница — Леденик.
- ЕЛ. МОНТЪОРИ — за ремонтните работилници — В. Търново и Леденик.
- МАШИНОПИСКИ.

Справки в отдел „БТР и подготовка кадри“ — Велико Търново, ул. „Димитър Иванов“ № 34, телефон 2-15-14.

3-1

МЗ „Емил Попов“ — Велико Търново

търси да назначи

ШЛОСЕРИ И ЕЛЕКТРОЗАВАРЧИЦИ

Справка на телефон 2-20-83.

Постъпване веднага.

5-1

Учебно-производствено предприятие „Труд“ — Горна Оряховица

има

- следните вакантни длъжности:
- НАЧАЛНИК ОТДЕЛ „Механичен“ — об-разование висше.
- ИНСПЕКТОР „социален работник“ — об-разование полувисш медицински институт по чл. 64 от Кодекса на труда.

Постъпване веднага. Справка — тел. 4-18-71.

Завод за телевизори и радиоприемници — Велико Търново

търси да назначи

- ШЛОСЕР-МАТРИЧАРИ — I до VI разред.
- ФРЕЗИСТИ — IV до VI разред.
- ИНЖЕНЕРИ — машинни и слаботорни за конструктори, технологи и ръководители групи

Справка в служба „Личен състав“ на завода, телефон 26-41, вътрешен 311.

3-3

Завод за запаметяващи устройства — Велико Търново

търси да назначи

ГЛАВЕН ГОТВАЧ за стола на завода

Постъпване веднага. Справка в служба „Личен състав“, тел. 2-23-06.

4-4

КИМ „Чевена звезда“ — Дебелец

набира

специалисти за ГДР за две години от следните специалности:

- РАЗКРОЙЩИЦИ
- МЕХАНИЧНА ОБРАБОТКА
- ЗАВАРЧИЦИ
- ШЛОСЕР-МОНТАЖНА ОБРАБОТКА

Срок за замиване 5. VI. 1979 година. Кандидатите могат да се явят на 16. III. 1979 година в 16 часа и на 17 март от 9 часа в за-вода за уточняване на подробностите.

За справки и запитвания тел. 2-68-21, вътрешен 202 — Вълкова.

2-1

повече уважение към публиката

За концертите от цикла „Българска музикална младеж“ ние, учителите, се стараем да осигуряваме повече уважение. На последния концерт, който се състоя на 23 февруари в студения салон на образцово народно читалище „Надежда“ във Велико Търново, на тема „Поезия и музика“ очаквахме засл. артистка Катя Зехирева, както беше обявено в програмата. Но... тя не дойде. Вместо нея се яви съвсем друго лице.

Ние се почувствувахме като изоставени пред нашите ученици от Математическа гимназия. Как друг път ще организираме по-добри прояви?

А в концертът мина много време. Лекторката четеше като че ученическа тетрадка, а публиката все духаше на пръстите си от студ, от което и музиката не стигаше до сърцата на слушателите.

Наш организаторите на по-добри прояви не забравят, че нашите ученици са критични и не приемат какво да е и как е. Затова и реагираха неохотно.

Как да ги убедим, че следва да лекция от абонамента „Българска музикална младеж“ ще бъде по-интересна?

Величка РУСЕВА
учителка в Математическа гимназия — Велико Търново

Активен помощник в здравеопазването

Така може най-кратко да се определи дейността на червено кръстката комисия към профкомитета на фабрика „Васил Мавриков“ във Велико Търново. Години наред комисията работи упорито за подобряване условията на труда във фабриката, за осигуряване първа медицинска помощ на пострада-лите, най-близко до работните им места, поставя редица социално-битови проблеми пред профкомитета и ръководството на предприятието.

Преди няколко дни под ръководството на Окръжния комитет

на БЧК и профкомитета на фабрика „Васил Мавриков“ бе отчетено съвместно заседание между комисията на великотърновската фабрика и фабрика „Осми март“ в София. По-добрият по-казатели в дейността на санитарните постове и санитарния ак-тив, в обучението и подготовката на санитарната дружина и в провеждането на безвзмездното кръводаване наредиха комисията във фабрика „Васил Мавриков“ на първо място.

Виолета ОСТРОМСКА

Играят най-малките танцьори при Районния пионерски дом в Павликени.

Снимка Иван ДИМИТРОВ

няма и да усетиш по-голям тях, че животът ти се извъртял. Все си мислиш, че си още млада...

До нея млада и бавно старея. Мария го побугна, изсухна немо сънено и обърна на другата страна.

Б. знае де, нормално ли е, да си нормално е да си старее. Ама нешто така не е. Я виж нейния зоо-парк — сериозен мъж, не е някакъв, пък цяла вечерка на ледене обикаля София, ръ-ка и пелена даже. И как му се съдържи, като на чак ти се доплака от хубава, млада София.

Значи, и друг живот, и в него жените не са бичовосат тъй рано, ами са издокарани, като при-на и дъха от тях на скъ-п парфюми, свят да ти се даде.

А ние, какво, нади-ваме се честно и праведно, ние пяхме, бълскаме цял живот да направим от лепа-та — и си спомне, и чуж-да не чакахме награди...

Нейни зазвониха! — съд-жа се с последни сили Ма-рия, а като че обръч стига главата и и един вълих — ту горещи, ту студени — я тропосват нагоре-надолу, та чак пръстите си не усеща вече. — Хората ме уважа-ват, къщата ми е пълна, децата ми са при мен...

„Бе как да не иззвон-даш! — проплаква изведнъж душата й. — Че ти, какво няма ли деца? Е, вярно, си нът и не е при нея, ама на ли не е зле, наредил се е. Пък твоят непокоспанник еден селскостопански техни-ком едва изкара. Голяма ра-бота като е при тебе — мно-го го виждаш! Венчо и е на-ред на тая твоя сестра, цял живот все на себе си угаж-да. А ти, я се погледни — на какво приличаш! Тъй ли тряб-ваше да се нареди животът ти? Ех, мъко, мъко...“

Плаче горчиво душата й, Мария се мъчи да се спре, но риданията я разтърсват цялата. Няма спяне вече. Мъжът й скоча разтревожен, носи вода, валериан, мъчи се да я успокои... Случват

се понякога с жените на възраст такива работи.

На сутринта Мария се поуспокоява. Облича пак тъм синията вълнена рокля, за-божда си някаква стара, сре-бърна брошка. Дълго стои пред огледалото. Тези сини ни под очите и тези бръчки с нищо не може да ги скри-еш. Прибира назад проша-рката си коса в тежък кок и махва с ръка — какво да се прави, такива сме!

После всички отиват при селския фотограф. Той е млад човек, любезен.

— Стойко. — казва Ма-рия. — Искам да ни напра-виш една снимка за спомен, ама да стане по-бързичко.

— Готово, другарко Грин-гова! — смее се младежът. — Шом е за Вас.

И докато наглася прожек торите, тихичко пита:

— Как е Надето? Да не е закъсала нещо с уроците, омърлушала ми се вижда на последък.

Мария клати глава:

— Добро дете е твоето момиченце. И в училище е

добре — тиха, старателна. Друго нещо я мъчи.

Фотографът смутено се про-кашля и сега съвсем прили-ча на провинил се ученик:

— Ами тя, жената, сигур-но знаете вече — не ще да се върне. Стои си там при майка си и не ще. Но аз на оная работа и сложни-край, другарко Григорова. Може пък жената да се вър-не, като я помола. Щото На-дето много плаче. Крие се от мен, ама то се вижда — очичките й все зачервени...

Домащите на Мария и гостенката слушат тоя тих разговор с безразличие и се-мчат да се нагласят в нуж-ната поза.

— Ще се върне, значи? — пита пак младежът.

— Шом си сложил край, ще се върне. Иначе лошо съм ви учил.

— При Вас няма лоши уче-ници, другарко Григорова.

И Мария усеща как по-цялото й тяло се разлива ед-на топлина, от прожектори-те, какво ли...

Щрак! И на снимката сел-

Марин ГИНЕВ

